

DUNAMOCSI

HÍRNÖK

MÓLUNK
SZÓLUNK

Közeleti havilap

II. évfolyam. 14. szám

2012. április

Szlezák Pali aranyérmes őztrófeája, 5. oldal

Horgászaink tavaszi brigádja, 10. oldal

Továbbra is versenyben a feljutásért! 11. oldal

Borverseny, 4. oldal

Írországból sincs kolbászból a kerítés, 6. oldal

Mesélő fényképek, 8. oldal

„Kis színesek“

Az önkormányzat mindkét újonnan épült bérház mellé egy-egy vasbódét helyezett el, melyek mindenekelőtt a biciklik és babakocsik tárolására szolgálnak. Mivel a házakhoz sem garázs, sem pince

nem tartozik, az építmények jelentősen megnövelik a lakók tárolási lehetőségeit. A bódék a kultúrház és a tűzoltó szertár közti területől származnak, ahol a hosszú

ideje ott álló 12 méteres konstrukciót szerelték szét a falu munkásai, majd a helyszínre szállították, s két önálló építményt alkotva belőle, újra összeszerelték. A lakók az egyiket már befestették, a másik festésére pedig a közeljövőben kerül sor.

Március folyamán több helyi polgár is facsemetét adományozott a falunak. Vecserka Anikó 18 darab fél méteres cédrusa a 7 lakásos bérház mellett, az öreg temető szélén talált új helyet, Dobai Sándor esperes úr fél méteres fenyőfáját a templom mögötti temetősarokban helyezték el, Bellabás Csaba 3 hársfáját pedig a focipálya területén, a bejárat közelében ültették el. Az önkormányzat ezúton is köszöni az adományokat, s minden helyi lakost arra biztat, hogy díszfáinak, bokrainak hajtásait, kertjében fel nem használható facsemetéit falunk parkosítására ajánlja fel. Tegyük együtt községünk szépítéséért!

A helyi borászegyesület égisze alatt, Vörös Benő szervezésében Tamasek Zoltán mérnök a biogazdálkodásról, biológiai szőlővédelemről tartott előadást a kultúrházban. A rendezvényen 27-en vettek részt, melynek megnyitóján Vörös Benő így érvelt a szőlő környezetbarát művelése mellett: „Az ökológiai gazdálkodás vegyszerek és génmanipulációk nélkül történik. A bioborászok tudatosan lemondanak a műtrágyák, vegyszerek és mindennemű génkezelés alkalmazásáról. A módszer eredménye az ártalmas vegyi anyagoktól mentes bor és a megkímélt környezet. Számos borász bizonyította már, hogy ilyen módszerekkel is létre lehet hozni kimagasló minőségű italokat, melyek nemcsak élvezetet nyújtanak, hanem azt a kellemes, megnyugtató tudatot, hogy a természetet nem tesszük tönkre.”

TAVASZI NAGYTAKARÍTÁS - TISZTÁBB DUNAMOCSEÉRT

„Tisztább Dunamocseért” mottóval az önkormányzat idén is nagyszabású hulladékgyűjtő akciót szervez, mely során reméljük, megmozdul az egész falu, hogy együttes erővel tisztítsuk meg környezetünket.

Gyülekező: Április 28.-án, szombaton reggel 8:00 órakor a főtéren.

A résztvevők szemeteszsákokat és kesztyűt kapnak a helyszínen. Az akció végén, **14:00 órakor** minden résztvevőt szeretettel várunk a kultúrházba egy jó hangulatú, közös ebédre, ahol zeneszó mellett megtartjuk a kiértékelést.

Csatlakozz Te is, és bebizonyítjuk, hogy a szemeteszedés is lehet igazi közösségi élmény!

MEGHÍVÓ

A II. világháború befejezésének évfordulóján, május 8-án 20 órai kezdettel gyertyagyújtással emlékezünk a háború dunamocsi áldozataira. Szeretettel várunk minden kedves emlékezőt a református templomkertben található emlékműnél.

BORVERSENY

Kukola József, a dunamocsi szőlészek és borászok szövetségének elnöke sikeresnek ítélte a tavalyi újjáalakult egyesület április 14-én rendezett 2. borversenyét. Az elnök értékelése szerint sok jó bort kóstolhattak a zsűri tagjai illetve az érdeklődők, s a tavalyi tapasztalatokból okulva idén már sokkal gördülékenyebben, szervezettebben zajlott a rendezvény.

„A múlt évi verseny hiányosságainak döntő többségét úgy érzem sikerült kiküszöbölni – fogalmazott a borászok elnöke – csupán a technika ördöge tréfált meg minket újra az eredmények táblázatba foglalása során, de ezen a problémán is hamar úrrá lettünk. A színvonalat jelzi, hogy kilenc aranyérmet sikerült kiosztani, s a borminták többsége valamilyen éremmel volt jutalmazható. Csupán azt hiányoltam, hogy a nyilvános bírálat folyamatánál gazdáink többsége a focimeccset részesítve előnyben, nem volt jelen. Kár, mert a nyilvános bírálat éppen arra szolgál, hogy a verseny tisztaságáról, pártatlanságáról győződhessenek meg az indulók. A Simonka István (Szögyén), Lampert József (Eger), Valient Milan (Szögyén), Tóth Lajos (Bátorkeszi), Benefi László (Ebed), Baranyai Péter (Neszmély) alkotta

szakmai zsűri a kóstolás során csak a minta számát ismerte, a tulajdonos személyét természetesen nem. Számos kritérium alapján egy átlagpontszámmal azonnal értékelt, ami után egy táblán az elért pontszámot rögtön megjelenítettük. Utólagos manipulációra ilyen lebonyolítási formánál nincs lehetőség.”

A marcelháziak ellen győztesen megívott mérkőzés után aztán kitűnő hangulatban, s szép számban érkeztek gazdáink a kultúrházba, akik Mezei Zsolt zenei kíséretével és a Szalai Zoltán, Rácz Béla, valamint ifj. Tóth Kálmán által készített finom marhapörkölt társaságában vitathatták meg a verseny eredményeit, tanulságait.

A versenyen 71 dunamocsi borminta indult, a vendég süttőiek pedig polgármesterük, Czermann János vezetésével 35 mintával érkeztek. Testvérvárosunk egyik indulója, Hegyi Csaba ún. nagy aranyat érdemelt ki, amely 93 pont fölött jár. Külön gratulálunk érte, a süttői küldöttségnek pedig ezúton fejezzük ki köszönetünket részvételükért, mellyel újra bizonyosságát adták a községeink közti barátság elmélyítése iránti elkötelezettségüknek.

A borverseny támogatói: Grajszky élelmiszerüzlet, Lajos Árpád, F-Petrol, Helén Panzió, Községi Hivatal.

A borászegyesület vezetősége köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik támogatásukkal, munkájukkal segítséget nyújtottak a verseny szervezésében.

A legjobb borok:

Champion: Kukola József, szürkebarát

Legjobb fehérbor: Lajos Ernő, olaszrizling

Legjobb vörösbor: Dávid László, Dunaj

A borverseny érmes helyezései:

Helyezés	Sorszám	Név	Község	Borfajta	Évjárat	Átlag	Érem
1	60	Kukola József	Dunamocs	Szürkebarát	2011	92,00	Arany
2	56	Lajos Ernő	Dunamocs	Olaszrizling	2011	87,67	Arany
3	491	Hollósi Attila	Dunamocs	Zöld veltelini	2011	87,33	Arany
4	100	Dávid László	Dunamocs	Dunaj	2011	87,00	Arany
5	86	Jókai László	Dunamocs	Irsai Olivér	2011	87,00	Arany
6	83	Fülöp Péter	Dunamocs	Fehér burgundi	2011	86,33	Arany
7	63	ifj. Hollósi Sándor	Dunamocs	Szürkebarát	2011	86,33	Arany
8	117	Antal Mihály	Dunamocs	Szentlőrinci	2011	86,00	Arany
9	53	Domonkos Tibor	Dunamocs	Olaszrizling	2011	86,00	Arany
10	92	Bellabás Csaba	Dunamocs	Kékfrankos	2011	84,33	Ezüst
11	25	Fülöp Zsigmond	Dunamocs	Királylányka	2011	84,00	Ezüst
12	93	Jókai László	Dunamocs	Kékfrankos	2011	84,00	Ezüst
13	771	Hollósi Zoltán	Dunamocs	Chardonnay	2011	83,67	Ezüst
14	50	id. Banai Tóth Pál	Dunamocs	Olaszrizling	2011	83,33	Ezüst
15	81	K. Lajos András	Dunamocs	Fehér burgundi	2011	83,33	Ezüst
16	76	Szegi Tibor	Dunamocs	Chardonnay	2011	83,33	Ezüst
17	54	Antal Ferenc	Dunamocs	Olaszrizling	2011	83,00	Ezüst
18	98	Mogyorósi Gábor	Dunamocs	Röszler	2011	82,00	Ezüst
19	46	Fülöp Péter	Dunamocs	Zöld veltelini	2011	81,67	Ezüst
20	47	Lajos Ernő	Dunamocs	Zöld veltelini	2011	81,00	Ezüst
21	44	Boros Zoltán	Dunamocs	Zöld veltelini	2011	80,67	Ezüst
22	80	Ovónka Vlastimir	Dunamocs	Fehér burgundi	2011	80,67	Ezüst
23	74	Szegi Tibor	Dunamocs	Rajnai rizling	2011	80,33	Ezüst
24	91	Kukola József	Dunamocs	Kékfrankos	2011	79,67	Ezüst
25	985	Antal Ferenc	Dunamocs	Ottótel Muskotály	2011	79,33	Ezüst
26	37	Lajos József	Dunamocs	Müller Thurgau	2011	79,33	Ezüst
27	106	Jókai László	Dunamocs	Cabernet Sauvignon	2011	79,00	Ezüst
28	130	Demcsik Lajos	Dunamocs	Cabernet Franc	2011	78,67	Ezüst
29	52	K. Lajos András	Dunamocs	Olaszrizling	2011	77,67	Bronz
30	41	G. Lajos Sándor	Dunamocs	Zöld veltelini	2011	77,33	Bronz
31	67	Kukola József	Dunamocs	Devin	2011	77,33	Bronz
32	112	Antal Ferenc	Dunamocs	Vegyes vörös	2011	77,00	Bronz
33	35	Bellabás Csaba	Dunamocs	Müller Thurgau	2011	77,00	Bronz
34	40	Czibor Zoltán	Dunamocs	Zöld veltelini	2011	77,00	Bronz
35	84	Demcsik Lajos	Dunamocs	Fehér burgundi	2011	77,00	Bronz
36	43	K. Lajos András	Dunamocs	Zöld veltelini	2011	77,00	Bronz
37	82	Kiss József	Dunamocs	Fehér burgundi	2011	76,67	Bronz
38	48	Antal Mihály	Dunamocs	Zöld veltelini	2011	76,33	Bronz
39	151	K. Lajos András	Dunamocs	Otello	2011	76,33	Bronz
40	15	Kocsis János	Dunamocs	Ezerjő	2011	76,33	Bronz
41	951	Boros Zoltán	Dunamocs	Piros veltelini	2011	76,00	Bronz
42	121	Szegi András	Dunamocs	Alibernet	2011	76,00	Bronz
43	90	id. Banai Tóth Pál	Dunamocs	Kékfrankos	2011	75,67	Bronz
44	33	K. Lajos András	Dunamocs	Müller Thurgau	2011	75,67	Bronz
45	30	G. Lajos Sándor	Dunamocs	Müller Thurgau	2011	75,33	Bronz
46	118	ifj. Mogyorósi Gábor	Dunamocs	Szentlőrinci	2011	75,33	Bronz
47	51	Bellabás András	Dunamocs	Olaszrizling	2011	74,33	Bronz
48	42	Mocskos Ferenc	Dunamocs	Zöld veltelini	2011	74,00	Bronz
49	61	Szegi Tibor	Dunamocs	Szürkebarát	2011	73,33	Bronz
50	114	Vasas László	Dunamocs	Vegyes vörös	2011	73,33	Bronz
51	981	Boros Zoltán	Dunamocs	Mézes fehér	2011	73,00	Bronz
52	110	K. Lajos András	Dunamocs	Vegyes vörös	2011	72,33	Bronz
53	34	Mogyorósi Gábor	Dunamocs	Müller Thurgau	2011	72,33	Bronz
54	111	Vörös Sándor	Dunamocs	Vegyes vörös	2011	71,00	Bronz
55	26	Lajos József	Dunamocs	Királylányka	2011	70,67	Bronz
56	22	Vasas László	Dunamocs	Vegyes fehér	2011	70,00	Bronz

SZLEZÁK PALI ARANYÉRMES ŐZTRÓFEÁJA

A március 12. és 30. között Komáromban rendezett körzeti vadászkiállításon Szlezák Pál őzbak trófeáját a bírálók aranyérmesnek minősítették. A dunamocsi vadászegyesület több mint fél évszázados története során alig több mint egy tucat aranyérmes őzbakot ejtettek falunk határában, ebből következően nem sok helyi vadász büszkélkedhet őzvadászat terén ehhez hasonló vadász sikerrel. A trófea értékét növeli, hogy a komáromi körzet területén 2011-ben elejtett 298 őzbak közül csak kettő érdemelt aranyat. A másik díjazott példány Hetényen került puszkavégre.

Az emlékezetes puskalövés szeptember 17-én, reggel 6 órakor dördült el a lövészpálya alatti Ér közelében. Vadászunk ekkor már tizenötödik napja próbálta becserkészni a területen többször észlelt vadat, de a „rafinált öreg bakkal” sokáig nem volt szerencséje. A küzdelemben az öröklött ösztönök és a hét év alatt összegyűjtött kemény élettapasztalatok szóltak az állat mellett, Pali pedig kitartó volt és fűtötte a vadászszenvedélyt. Tudta, hogy a szeptember 30-ig érvényes kilövési engedélyt is meg kell becsülnie, hiszen a helyi vadásztársaság évente mindössze 5-6 bak elejtésére kap lehetőséget, melyet a vadásztársak rotációs rendszerben osztanak el egymás között. Türelmesen várt tehát a kedvező pillanatra, s a tizenöt nap alatt hússzor volt kint a terepen. Kezdetben estefelé járt ki, de az állat mindig megvárta a teljes sötétedést, s csak akkor merészkedett elő a fák közül vacsora után nézni, ilyenkor pedig már

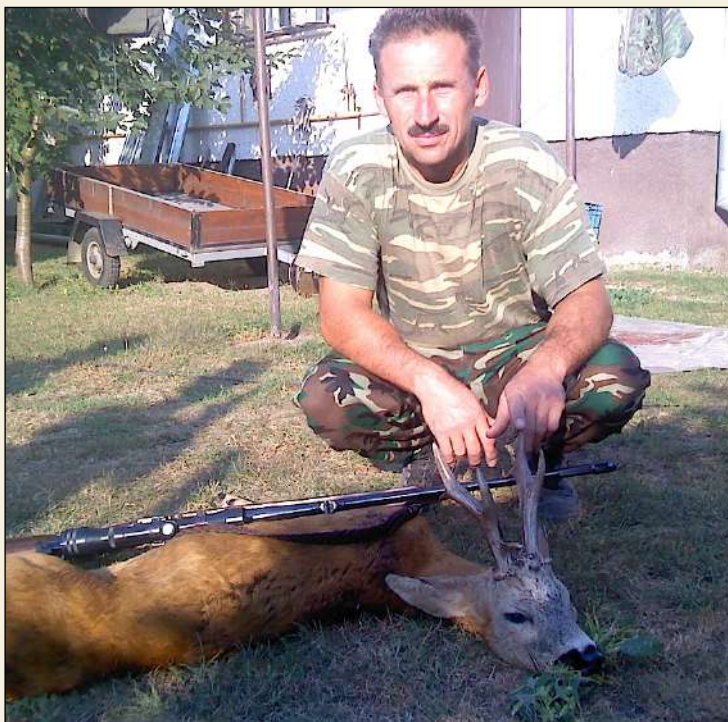
nem lehet teljes bizonyossággal elsütni a puskát. Taktikát váltott ezért, s négy nap után áttért a kora reggeli lesésre.

Szeptember 17-én kedvező volt az időjárás, a szél is megfelelő irányból fújt, adottak voltak a feltételek a sikerhez. Miközben mozdulatlanul hallgatta a Gerecséből tisztán áthallatszó őszi szarvasbögést, 6 előtt 10 perccel egy suta bukkant elő 2 gidájával a fák közül. Kis idő múlva odébbálltak, s ekkor óvatos léptekkel, folyamatosan körbe nézegetve megjelent a bak is. Pali feltűnés nélkül megfelelő pozícióba helyezte puskáját, s várta, hogy az állat lövési szituációba kerüljön. Mikor elég közel volt már, eldördült a tökéletesen célzott lövés, melynek következtében a bak azon nyomban összerogyott. Ebben a pillanatban megszólaltak a harangok a katolikus templomban, mintha csak az őz távozó lelkéért szóltak volna.

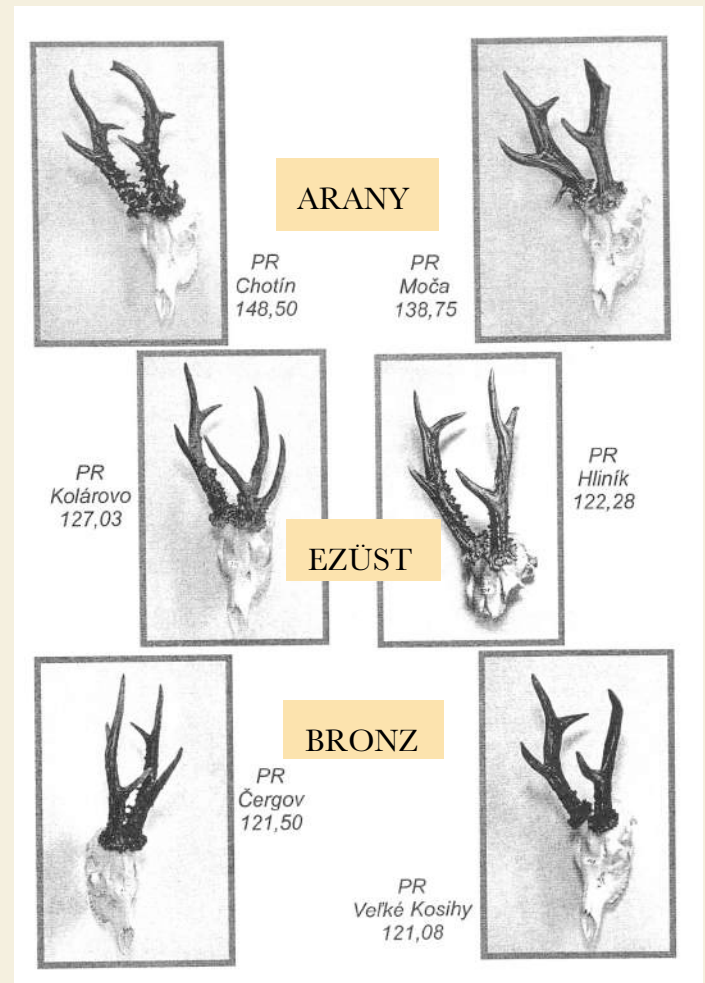
Társával, Szalai Istvánnal odafutottak a vadhoz, aki tapasztalt vadászként elragadtatással kiáltott fel: „Mit lőttél te! Micsoda őzbak!” Később ifj. Fülöp Zsigmond vadászgazda is hozzátette ehhez elismerő véleményét: „Ez olyan komoly vad, hogy valószínűleg az életben nem fogsz többet ilyen lőni.” Pali hitt az értékeléseknek, örömmel fogadta az elismerést, de igazából csak a vadászati kiállításon fogta fel az agancs különlegességét, mikor saját szemével győződhetett meg róla, hogy a több száz példány közül csak egy méltó párja volt az ő trófeájának.

A Dunamocson elejtett őzbakok 2011-ben:

1. Lajos Ernő	2011. 5. 21.	5 éves
2. Lajos József	2011. 5. 29.	1 éves
3. Lajos Sándor	2011. 5. 24.	6 éves
4. Szalai István	2011. 8. 8.	3 éves
5. Orosz Jenő	2011. 6. 5.	5 éves
6. Szlezák Pál	2011. 9. 17.	7 éves

A legértékesebb trófeák a komáromi körzetben 2011-ben

ÍRORSZÁGBAN SINCS KOLBÁSZBÓL A KERÍTÉS

„Kimegyek Nyugatra!” Ez a lehetőség mindig csábító volt errefelé, Közép-Európában. Ha pár évtizede döntött így valaki, akkor becsapta maga mögött az ajtót, s nem tudhatta, kinyílik-e az még valaha. Akkor úgy mondták disszidált, ami többnyire végérvényes döntésnek számított. Azóta viszont a világ „összezsugorodott”, átjárhatóvá vált. Amióta beléptünk az Európai Unióba, a nyugati tagállamok megnyitották előttünk az utat, hogy komoly akadályok nélkül munkát vállalhassunk bennük, s Írország azóta az egyik legkedveltebb célpontnak számít. Magyarok, szlovákok és a többi volt szocialista országból érkezettek főleg az építkezéseken, éttermekben, kocsmákban, bárókban és takarítóként dolgoznak ott. Meglepő, de lengyelekből 300 ezernél is többen vannak Írországban, akik mellett a magyarok, szlovákok létszáma is tízezrekben mérhető. Bizony elárasztottuk Britanniát, s ha elkezdjük számolni, Mocsról mennyien dolgoznak külföldön, hát bőven kétjegyű számot kapunk. Kukola Dodi is Írországot választotta boldogulása helyszínéül, akit arról kérdeztünk, vajon tényleg megéri-e elmenni, s mi történik, ha mindent újrakezdünk külföldön? Az ő történetéből kapunk most ízelítőt.

Írország az elmúlt harminc évben lett gazdag. Előtte nyolcszáz évig volt Európa egyik legszegényebb állama, előbb a brit elnyomás, később a mezőgazdaság és az ipar fejletlensége miatt. A szigetországnak az uniós csatlakozás hozta meg a várva várt felemelkedést, látványosan beindult a gazdaság. Mára az írek Európa leggazdagabbjai közé tartoznak. A „kelta tigris” – ahogyan a közgazdászok nevezik – ezért tud annyi kelet-európaít befogadni. A válság óta változott valamit a helyzet a Zöld szigeten?

Az életszínvonal magasabb, mint itt, de azért ott sem dőzsölnek az egyszerű emberek. Főleg manapság. A gazdasági válság erősen érezteti hatását, leépítések vannak, ami miatt sokan kerülnek utcára, és a fizetéseket is lefaragták. A „Kelta Tigris” bizony kimúlt, vagy legalábbis kiscicává zsugorodott. Nem folynak már úgy a pénzek a gazdaságba, mint néhány évvel ezelőtt, amikor az ország látványosan fejlődött. A gazdasági pezsgés akkor az életszínvonalra is kihatott. Az emberek abban az időben nem csak nyaralni mentek Portugáliába, Spanyolországba, s a többi mediterrán országba, hanem házakat, nyaralókat vásároltak ott. A válság előtt mindenki építkezett, gomba módra nőttek ki a földből az új házak, lakóparkok. Ahol mi lakunk a feleségemmel, Dublin Rathborne kerületében, az egy szintén új, legalább tízezer lakosú lakónegyed, amit 2004-ben – amikor kimentem – kezdtek építeni. Ekkor volt a legnagyobb az építkezési láz, ekkor még tombolt a gazdaság. Nincs viszont a lakóparkunk befejezve, mert az építési bummnak a válság miatt hirtelen vége szakadt, s jó pár épület ott áll befejezetlenül. Ez ma jellemző egész Írorszagra.

Szlovákiával összehasonlítva milyen anyagi színvonalon élnek most az írek, miből gazdálkodik az átlagember egy átlagos hónap során?

A jövedelmek és a munkanélküli segélyek jóval magasabbak, mint nálunk. Az átlagkereset 2500 euró körül van, egy gyári munkás nagyjából 2000–2500-at keres. Ha az árakat hasonlítjuk össze, azt látjuk, hogy azok néhány cent vagy euró eltéréssel megegyeznek a szlovákiaiakkal, az élelmiszerek, műszaki cikkek, gáz, villany ára körülbelül az ittenivel azonos. Fűtésre Mocson jóval többet költünk, mint az írek, annak ellenére, hogy Írország messze északon van. Ennek az az oka, hogy az óceáni éghajlat miatt szinte sosem csökken a hőmérséklet nulla fok alá. Ráadásul az új építésű házak is kitűnően szigeteltek. Ott úgy építkeznek, hogy a házak falát betonból öntik ki, majd néhány centiméter rést hagyva téglafalat emelnek a betonfal mellé, s így dupla fal keletkezik, közte levegővel. Az épületeket nem vakolják be, ezért olyan szép, piros dísztéglásak az ír épületek. Az alacsony árszínvonal mellett azonban vannak olyan költségek, melyek alaposan megcsappantják az írek pénztárcáját. Számunkra furcsán hangzik, de például a bölcsőde, óvoda havi 800–1000 euróba kerül, s egy 2–3 hálószobás lakás bérleti díja szintén ekörül mozog. Az anyasági szabadság csak 6 hónap, ezért aki nem tudja családlilag megoldani, féléves gyereket kénytelen beadni a bölcsibe. A

vendégmunkások számára a lakásbérlet jelenti az egyik legnagyobb problémát, hiszen akár a fizetés fele is elmehet rá. Sokan a spórolás miatt kis garzonokban laknak, gyakran több barát vagy pár együtt. A „bumm” során a lakásárak az egekbe szöktek, az írek ezért hiteleket vettek fel, hogy a vételárat fedezni tudják. Kilencven százaléknak van valamilyen hitele, amit havi ezer euró körüli befizetéssel törlesztenek. Az orvosi ellátás szintén drága, a háziorvos egy vizsgálatért elkér 50 eurót. Nekem egy apró szemölcsöt kellett a nyakamról eltávolítani, amit inkább Komáromban végeztettem el, mert még a retúr repülőjeggyel is fele annyiba került, mintha ott csinálták volna. Szlovákiával összehasonlítva tehát magasak a fizetések, de ott is megtalálják a módját, hogy kivegyék azt az emberek zsebéből.

Milyennek látod az íreket, jó köztük lenni?

Sokat tanultam tőlük, nagyon barátságos, végtelenül toleráns emberek. Jóval optimistábbak, vidámabbak az emberek arrafelé, pedig az időjárás néha szomorúbb, borúsabb. Mégsem jellemző rájuk a depresszió. Talán mert jól tudnak lazítani. A kocsmázásnak – amit én sosem fogok megszokni – „nagy kultúrája” van. Náluk az a szórakozás, hogy a pénteket, szombatot a pubokban töltik barátaikkal, akár 10–15 sört is legurítva. Az ír sör világhírű, de nem olcsó. Egy pint sör 4–5 euró.

A feleségeddel együtt vagy kint. Mivel foglalkoztok Dublinban?

Én egy ékszerboltban dolgozom 2005 óta, Dublin „Váci utcáján”, a Graftonon. 2004-ben mentem ki, s először 3 hónapig egy pubban dolgoztam, majd jelentkeztem az ékszerbolt hirdetésére, melyben sofőrt kerestek. Egy ideig a tulaj boltjai között szállítottam árut. Azóta elvégeztem egy polírozó tanfolyamot, s most a világhírű Rolex órák felújításában veszek részt. Ennek a márkás óráknak az ára 3000 eurónál kezdődik, s a nagyszervizt 650–700 euróért csináljuk rá. Ezért az összegért a tulajdonos egy szinte teljesen új órát kap vissza. Feleségem, aki nagymácsédi származású, egy csemegeboltban dolgozik.

A színészetet végleg abbahagytad?

Úgy tűnik igen. Régen nagyon tetszett a színházat jellemző pezsgés, játékos munkavégzés. Gimis koromban statisztáltam a Jókai Színházban, akkor kaptam kedvet hozzá. Aztán 13 színésszel eltöltött év után kezdtem úgy érezni, hogy az egész taposómalomná vált, s megélni sem lehet belőle. Pár száz euróból nem akartam tovább tengődni, és a változatosság is vonzott, ezért kimentem. Egyedül, teljesen a vakvilágba. Még angolul is csak egy keveset tudtam. Ritával, aki szintén színész, abban egyeztünk meg, hogy ha beválik a dolog, ő is utánam jön. Persze nem szeretnénk örökre itt maradni. Ha sikerül kicsit megalapozni a jövőnket, rögtön hazajövünk.

De azért továbbra is szükséged van az adrenalinra, amit annak idején a fellépések során megkaptál. Egy újabb különleges célt tűztél ki magad elé.

Legújabb célom az, hogy megtanuljak repülni. Régi álmomat szeretném ezzel valóra váltani, mert már a gimnázium idején is kacérokodtam a repülés gondolatával. A szoci alatt viszont ez egy kicsit macerás volt, mivel vagy Kassára mehettem volna, ahol a katonai légierő központja volt, vagy Rigába polgári légiforgalmat tanulni. Katonának nem akartam 20 évre aláírni, a Szovjetunióba pedig nem szerettem volna kimenni, úgyhogy itthon maradtam. Aztán jött a színház. De a vágy élt bennem továbbra is, ezért egy ideje pilóta iskolába járok. Minimum a PPL-t (Personal Pilot Licence) szeretném megszerezni, ami feljogosít kis magángépek vezetésére. S ha esetleg az élet úgy hozná, lehet, hogy megpróbálkoznék a kereskedelmi jogosítvánnyal is. Talán nem késtem le semmiről, a pilóták 65 éves korukig repülhetnek. Megtanultam az írektől az örök optimizmust: minden sikerülhet, ha nagyon akarjuk.

A RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZ ÉLETE MOZAIKKÉPEKBEN 2011 Dunamocs

- ❖ A nagyszombati érsekség 2008-as schematizmusának adatai alapján a községben 338 hívő vallja magát római katolikusnak.
- ❖ A község római katolikus templomában **minden vasárnap de. 9.30 órakor van szentmise, valamint parancsolt és jelentősebb ünnepek alkalmával.**
- ❖ **A keresztség szentségében** négy leány részesült: Margit Leticia Cintia Rozália, Margit Jennifer Amira Judit, Rehák Emma Erzsébet, Csontos Veronika.
- ❖ **Az első szentáldozáshoz** 2011. június 5-én 5 lány járult: Csontos Veronika, Farkas Zsófia, Margit Leticia Cintia, Mezei Szidónia, Rác Gabriella.

- ❖ **A bérmlás szentségében** két fiatalunk részesült szeptember 23-án, Marcelházán: Családi Attila Simon, Családi Krisztián.
- ❖ **Elhunytak:** Mezei Ernő, Komáromi László, Csontos Tibor, Klucsár László.
- ❖ **Augusztus 20-án,** országalapító szent királyunk főünnepén ünnepi szentmise keretében **megáldottuk a magyar nemzeti zászlót.**
- ❖ Dunamocson az iskola 97 diákjából a katolikus hittanosok száma 42 (43%), hitoktatójuk **Hozsvák Mária.**

Kónya Márió, plébániai kormányzó

Zajos Ferenc

DUNAMOC
Belsőfal 143
+421 949 167191

946 37 MOČA
Vnútorná dedina 143
0949 167191

VÍZVEZETÉK, FŰTÉS, LAKATOS MUNKÁK.

Szerelés, javítás, átalakítás.
VODOVOD, KÚRENIE, ZÁMOČNÍČKE PRÁCE.
Inštalácia, oprava, rekonštrukcia.

Mesélő fényképek -9. rész-

1938. - harmadik rész

Az 1938. november 2-i bécsi döntés után azonnal megkezdődtek a honvédségi előkészületek a Felvidék birtokbavételére. A komáromi, párkányi, nyergesújfalu átkelés időpontját november 6-ra tűzték ki, így a környékbeli katonai támaszpontok mozgósított honvéd alakulatai nyomban útnak indultak a célpontok felé. A túloldali mozgás jól látható és hallható volt Mocsról is, a Duna-part melletti bécsi úton nagy volt a nyüzsgés, nagy volt a forgalom. A Pápán állomásozó alakulatok Esztergom és Nyergesújfalu felé masíroztak, menetelés közben hangosan dalolva. A nótaszó áthallatszott hozzánk is: *Sőprik a pápai utcát, masíroznak a katonák, 16 esztendő barna kislány sétál a regiment után.* Nehéz Ferencet, aki a Duna-parton lakott, megihlette az áthallatszó dallam, s a helyzetre alkalmazva kicsit átköltötte a nóta strófáit, melyből egy kis részlet máig megőrződött: *Sőprik a pápai utcát, masíroznak a katonák, a magyar határról hetek óta, hetek óta, áthallik a magyar nóta.*

A Dunán való átkelés után egy szakasz Csenkéből igyekezett Dunamocs felé, ahol már izgatottan várták őket. A falu ünnepi díszbe öltözött, az előző napokban varrott nemzeti zászlók lengtek a kapukon, házakon, a várakozók kezében őszirózsa csokrok virítottak. Mindenki a Fő utcára vonult, senki nem akart lemaradni a nagy eseményről. A 15–20 főből álló szakasz Búcs irányából érkezett, jöttét futva jelentették a hatházi gyerekek. Hamarosan behallatszott a faluba a katonák pattogós éneke, akik dupla sorba rendeződve, nótaszóval meneteltek. Ezt a katonadalt énekelték: *Jött a nagy hír a határról, odaátról sötét felhő kavarg, köti kardját oldalára, bátran indul a csatába, a magyarnak hős fia...* Most már annak is biztos volt, aki eddig hinni sem merte, amit tudott: Dunamocs visszatért a hazához.

A tanítói lakások előtt (helyükön ma a diszkont áll), melyben akkor Bíró Kamilló és Kornó kisasszony lakott, a Kelemen tiszteletes úr vezetésével kivonult iskolások várakoztak. Ünnepi ruha volt rajtuk: a fiúkon felnőttes öltöny, parasztos kalap, vagy iparos módra viselt sapka. Nem volt divat abban az időben férfiembernek fedetlen fővel járni. Bíró Kamilló rektor úr irányításával készített kokárda díszlett a szívük fölött, papírzászló lengett a kezükben. Ahol a katonák a Hatháza és a Fő utca zömében még nádtetes házai előtt elhaladtak, „éljen!” kiáltások harsantak fel, sokan korabeli politikai rigmusokat is bekiáltottak. Az egyik ilyen rigmus emléke máig fennmaradt, az iskolások között álló, 7 éves Zajos Ferenc ajkát hagyta el: *„Éljen Kánya, vesszen Prága!”* (Kánya Kálmán a korabeli magyar külügyminiszter volt, akinek nagy érdemei voltak a visszacsatolásban). A kisgyerek lelkes kiáltása a katonák arcára is mosolyt csalt, egyikük odament, s megsimogatta a kis Feri buksiját.

A hivatalos fogadást a Bodegánál tartották (a Vicena kocsmát nevezték így, a mai lenti üzlet helyén állt), ahol emelvényt építettek. Odasereglett a falu népe. Czibor Lajos József volt abban az időben a bíró, nagy magyar ember, a 14-es háborúban törzsőrmesterként szolgált. Ő tartotta az üdvözlő beszédet, azaz, hogy csak tartotta volna. A szakaszvezető tiszt elé állt vigyázállásban, s komótosan, tagoltan kezdte mondandóját: *„Isten hozta a várva várt magyar katonáinkat...”* Aztán megállt, nem tudott tovább beszélni. Már csak akadozó

hangok jöttek ki a száján. Sírva fakadt a meghatottságtól, torkán akadt a szó. Huszonéves lányok álltak a közelben magyaros ruhában (a képeken is kivehető öltözetük), kezükben virágcsokor. A lányok, látván a szónok kínlódását, odasiettek a katonákhoz a virágokkal, így mentve ki szorult helyzetéből bíró urukat.

„Nincs itt cselák?” (cseh katona) – kérdezte rögtön az ünnepség után a honvédtiszt a bírótól. *„Már nincsenek, de reggel még itt voltak.”* – válaszolta Czibor Lajos József. A fináncok már napok óta ismerték a bécsi döntés rendelkezéseit, de a tényleges hatalomváltásig, talán a csodában bízva őrhelyükön maradtak. Karva felől, messziről nézték a csenkei átkelést, majd hazasiettek a Duna-parti kaszárnyába. Be voltak pakolva, csak kocsira kellett rakni az elkészített holmit. Gyorsan végeztek vele, s csendben elvonultak észak felé.

A református templomban ünnepi istentisztelettel folytatódott a nap. A magyar honvédek ekkor már nem voltak itt, továbbvonultak a következő településre. A templom zsúfolásig megtelt. Mikor a padsorokba már nem fértek be, az emberek a karzatra igyekeztek, de Kelemen tiszteletes úr felszólalt, hogy ne menjenek többen oda, mert veszélyessé kezd válni a terhelés. Sokan ezért állva hallgatták végig az istentiszteletet. Kelemen Kálmán a prédikáció keretében megemlékezett a nagy eseményről, majd az iskolások műsora következett. *„Református magyar vagyok, amíg élek az maradok, akár élek, akár halok, református magyar vagyok.”* – szavalta a kis Fülöp Juliska. Az istentisztelet zárásaként elénekelték a nemzeti himnuszt. Húsz év után először, mert a két világháború közötti Csehszlovákiában a magyar himnusz nyilvános éneklése tiltva volt. Mikor ahhoz a részhez értek, hogy *Balsors akit régen tép...* abbamaradt az ének. Elcsuklott a mocsiar hangja a meghatottságtól, elhalkult, sírásba fordult a dallam. Még a férfiak is a szemüket törölgették. Aztán egy kis szünet után megemberelték magukat, és sikerült végigénekelni.

Hiába, ez egy amolyan síró nap volt. Mikor örömben sirtak az emberek.

Adatközlő: özv. Mázsár Jánosné, Zajos Ferenc.

Az 1938-ból származó zászlókat máig sokan őrzik otthonukban. Ez a patinás relikvia Zajos Ferencék tulajdona.

Horgászaink TAVASZI brigádja

Horgászegyesületünk a megalakulásától kezdődően felvállalta a régi karvai út környékének gondozását, rendben tartását. A hajdani főút régóta nem tartozik a közútkezelő vállalat felügyelete alá, használatára viszont erős igény mutatkozik, s nem csupán a horgászok részéről. Állapotának megőrzése érdekében időről időre tenni kell valamit, ezért az egyesület idén is megrendezte hagyományos tavaszi munkabrigádját, melynek során a gátórháztól a Karvai szigetig terjedő szakaszt tisztították meg az út fölé hajló ágaktól, útra nőtt bokroktól. Ezzel lehetővé vált az út szélének grédezése, melyre az önkormányzat, illetve az SVP (Slovenský vodohospodársky podnik) segítségével hamarosan sor kerül.

A brigádon részt vevő horgászok a munka után Vecserka Ernő bográcsos Jókai bablevesétől kaptak újra erőt.

Szegi Tibor egyesületi elnök az aktuális horgászati törvény betartására hívja fel a tagtársak figyelmét, melynek legfontosabb rendelkezései a következők:

Napi horgászati időtartam ún. pontyos vizeken:

Jan-Feb	7:00-17:00
Márc-Ápr	5:00-21:00
Máj-Jún-Okt	4:00-24:00
Júl-Aug-Szept	00-24
Nov-Dec	7:00-20:00

Egész évben védett ismertebb halaink:

Csíkhal, Nyurgaponty, Aranykárász, Garda

Egész évben fogható ismertebb halaink:

Amúr – 60 cm
Pettyes busa – 45 cm
Fehér busa – 45 cm

Leggyakoribb halaink individuális védelme:

Jan. 1 – Márc. 15-ig:	Menyhal – 35 cm
Jan. 1 – Jún. 15:	Csuka – 60 cm
Márc. 15 – Máj. 31:	Ponty – 40 cm
	Balin – 40 cm
	Jász – 20 cm
	Kecsege – 45 cm
	Compó – 25 cm
	Szilvaorrú – 25 cm
	Dévér – 30 cm
	Paduc – 30 cm
Márc. 15 – Jún. 15:	Márna – 40 cm
	Harcsa – 70 cm
	Fogas süllő – 50 cm
	Kő süllő – 35 cm
Szept. 1 – Nov. 30:	Angolna – 45 cm

ÜDVÖZLETEM küldöm

Szegi Ica néni, a falu „mindenyűjtője” újabb kiállítással lepte meg a helyi közönséget. Május végéig látható a húsvéti, nőnap, József-napi és május 1-i képeslapokat felvonultató tárlat, amely hozzávetőleg 1500 darabot mutat be. Több mint 10 éve kezdte félretenni őket, azzal a megfontolással, hogy „jó érzés rájuk nézni”, „jólesik a szép tavaszi virágokban való gyönyörködés”. Akkor még nem is gondolt arra, amit most a gyűjtés legerősebb motivációjaként említ: „Pár év múlva teljesen kimegy a divatból a képeslapküldés, senki sem fogja már a rokonokat, barátokat így üdvözölni. Helyét végképp átveszi az sms meg az e-mail. Addig is, amennyit tudok összegyűjtök, szívesen fogadom ezért mindenki kedves képeslap felajánlását.”

A gyűjtők számára sok esetben a tárgy életkora jelenti annak értékét. Ebből a nézőpontból is akad a gyűjteményben néhány szerencsésen horogra akadt egyedi példány. A legrégebbi például éppen 100 éves, 1912. augusztus 20-án keltezték Dunamocson „Szépreményű Hanuszék Lenke Úrleánynak”. A Hanuszék család annak idején a Molnár utcán lakott, s a lapot az édesapa, Hanuszék Ignác küldte lányának Budapestre, aki egy miniszteri tanácsos háztartásának alkalmazottja volt. A szolgálat olyan jól sikerült, hogy Lenke a tanácsos felesége lett. A másik régi darab pedig „Nagyságos Egyeg Juliska Úrleánynak” szól, 1929-ből.

A sok-sok pompás képeslap között mindenképpen érdemes kicsit elidőzni, ezért „a dunamocsi úri közönség nagybecsű figyelmébe ajánljuk, hogy vasárnap délutáni korzózása során térjen be egy fertályórara az Immanuel Ház vendégszerető hajlékába is”.

TRIANON kiállítás

A dunamocsi MKP meghívásának és a községi önkormányzat támogatásának köszönhetően egy hétig az Immanuel házban időzött a *Trianon-diktátum története és következményei* című vándorkiállítás. A kiállítás 16 tablóból és 32 képből áll, térképeket, fotókat és írásos dokumentumokat tartalmaz, melynek összeállítói Raffay Ernő és Szabó Pál Csaba történészek a tragédia előzményeit, jellemzőit és következményeit mutatják be. Az anyagot eddig községünkön kívül Helembán, Szőgyénben, Nánán és Garamkövesden tekintették meg,

majd a következő hetekben Párkányba, Komáromba és Dunaszerdahelyre vonul, végül visszakérül a kölcsönző intézménybe, a várpalotai Trianon múzeumba.

A kiállítás megnyitóján ifj. Rác Kálmán a várpalotai múzeum jelmondataként szolgáló Hamvas Bélai gondolat szellemében szökött az egybegyűltekhöz: *Csak semmi lázadás, de semmit sem engedni!* Kiemelte a nyelvünkhöz, kultúránkhöz, hitünkhöz való ragaszkodás jelenkori fontosságát, hiszen csak az erre irányuló közös akarat eredményeként maradhat meg a jövőben a felvidéki magyarság. A szlovákiai magyarságot fenyegető legnagyobb veszély ma már nem a nemzetiségi elnyomásban, hanem az önfeladásban van. A népszámlálási adatok is a szomorú

realitásra figyelmeztetnek, miszerint tízezrek választották az elmúlt évtizedben az őseik nyelve és kultúrája melletti kitarás helyett az önkéntes beolvadást, asszimilációt. A megnyitóbeszéd az önfeladással szemben a hűség jó példáját az I. világháború utáni Balassagyarmat és Sopron esetét hozta fel, mely városok a kitartó ragaszkodás eredményeként végül a haza területén maradhattak. Balassagyarmatot azóta a Civitas Fortissima (legbátrabb város), Sopront a Civitas Fidelissima (leghűségesebb város) jelzővel illetik. A hűség és bátorság manapság a magyarságunkhoz való feltétlen ragaszkodást jelenti, itt Dél-Szlovákiában.

TOVÁBBRA IS VERSENYBEN A FELJUTÁSÉRT!

Ifjúságfalva–Dunamocs 1:3 (1:1) G: Lajos T., Bábi, Tóth P.

DFC: Tóth L. – Andruskó, Banai, Nagy – Lajos E., Lajos A. (Marikovecz), Asbóth (Bertók), Pálik (Tóth P.) – Bábi, Lajos T., Gula.

Gyengén kezdtük a mérkőzést, az első félidőben dőcögött a csapat játéka. Ifjúságfalva vezetést is szerzett, melynek kijózanító hatása lett, s még az első játékrészben sikerült egyenlíteni. A második félidőben aztán egyre javuló játékkal kerekedtünk felül a fél tucat gútai focistával megerősített ellenfélén. A hazaiak játékeréje meglepte együttesünket, s edzőnknek bizony a félidőben „szét kellett kiabálni” az öltözőt, hogy felrázza a csapatot, mert félgózzal nem lehetett volna eredményt elérni.

Dunamocs–Tany 1:0 (0:0) G: Sulák

DFC: Bernáth – Andruskó, Vörös, Nagy, Banai – Asbóth (Lajos E.), Sulák, Bábi, Pálik (Tóth P.) – Lajos T., Gula (Bertók).

Az első helyezettel vívott mérkőzés rendkívüli fontossággal bírt, ennek megfelelően játékosaink hatalmas elszántsággal léptek pályára. Tany csapata a bajnokságban még nem szenvedett vereséget, s ha ezt a sorozatot nem törjük meg, akkor alaposan leszakadtunk volna tőlük, sőt a második hely elérésének célja is veszélybe került volna. A meccs előtt edzőnk részletesen ismertette minden játékos feladatát, s ennek megfelelően kialakult a mérkőzésen követett taktika: folyamatosan zakatolva, állandóan nyomás alatt kell tartani az ellenfelet, hogy az első perctől érezzék erőnket, magabiztosságunkat, de kinyílni sem szabad, mert a kontrákhoz kitűnően értő, képzett játékosai vannak. Egy percre sem szabad kiengedni, mert a bizonytalanságot, fáradtságot rögtön megérzik, s könyörtelenül kihasználják.

A terveket maradéktalanul sikerült megvalósítani, s végig erősen összpontosítva felőröltük a tanyiai ellenállását. Minden játékos kiadta erejének maximumát, otthagya lelkét a pályán, melynek eredményeként a feszültség az utolsó percekben szerzett Sulák gól után eufórikus örömbé fordulhatott, pályán és nézőtéren egyaránt.

Martos–Dunamocs 1:2 (0:2) G: Bertók 2

DFC: Bernáth – Andruskó, Marikovecz (Takács G.), Banai, Nagy – Lajos T., Sulák, Bábi, Lajos E. – Tóth P. (Gula D.), Bertók (Asbóth).

A jó iramú meccsen főleg az első félidőben rengeteg helyzetet dolgoztunk ki, s a szünetben akár 5–6 góllal is vezethettünk volna. Martos viszont nem adta fel, s a 80. percben sikerült szépíteniük, majd mindent egy lapra feltéve rohamoztak az utolsó percekben. A simának induló mérkőzés hajrájában az eredmény megtartásáért izgulhattunk.

Edzészlátogatás:

Banai T. István 59/53, Lajos Tamás 51, Vörös Patrik 44, Bertók Zsolt 42, Bábi Tibor 41, Gula Dávid 41, Molnár Kitti 1. :))

A sok jó teljesítmény közül Bertók Zsolt eredményes játékát kell kiemelnünk, aki a csapat számára nagyon fontos két gólt szerzett. Ügyesen kihasználta a Lajos Tomi szoros emberfogása következtében megnyíló mozgásteret, s Tomi két szemfüles passzát könyörtelenül góllá váltotta.

Dunamocs–Marcelháza B. 1:0 (0:0) G: Gula

DFC: Bernáth – Andruskó, Vörös, Banai (Bertók), Nagy – Lajos E. (Tóth P.), Sulák, Bábi, Pálik – Gula (Asbóth), Lajos T.

Újabb sorsdöntő mérkőzést vívtunk – nagyszerű végkifejlettel. Érezhető volt az ellenfél játékán, hogy a 3 pontért jött, melynek érdekében az A csapatukból kölcsönzött játékosokkal alaposan megerősítette sorait. Viszonylag gyorsan, a 24. percben vezetést szereztünk, ami megtörte a marcelháziak magabiztosságát, ráadásul a 30. perctől csak 10 emberrel játszottak, mivel utolsó játékosuk a kapura törő Gulát csak szabálytalanul tudta megállítani.

A második félidőben az ellenfél mindent egy lapra feltéve rohamozott, s ennek következtében nagy iramú, élvezetes játék alakult ki. Csapatunk végig fegyelmezett maradt, melynek gyümölcse az újabb értékes győzelem lett. A rekordszámú nézősereg kitűnő hangulatot teremtett, a buzdítás nagy segítségére volt játékosainknak. Öröm látni, hogy a közönség újra visszatért a pályára, s egy emberként támogatja csapatunkat célja érdekében. Az öltözőbeli ünneplés a meccs után frenetikus volt, Lajos Tomi „csatakiáltásaira” kórusban üvöltöttek vissza a rigmust, verték az asztalt, dübörögtek lábukkal a játékosok. A hátorzongató szertartás szerencsére meccsről meccsre ismétlődik, s most már idegenben is jól ismerik a dunamocsi csatakiáltást!

Gula Dávid, a Marcelháza elleni győztes találat szerzője.

A házi góllövőlista állása:

Lajos T. – 22, Bábi T. – 13, Pálik M. – 7, Gula D. – 7, Banai T. I. – 4, Tóth P. – 4, Lajos A. – 3, Bertók Zs. – 2, Sulák M. – 2, Asbóth A. – 1, Nagy S. – 1.

Lapzárta után: Nagysziget – Dunamocs 1:3 (1:3) G: Pálik 2, Lajos T.

Banai Tóth István értékelése a hat tavaszi forduló után: A hat győzelem után természetesen elégedett vagyok, s pozitívan látom helyzetünket. Már a második helyen vagyunk, megelőzve Marcelházát, bár a tanyiakkal szemben még mindig van lemaradásunk. Lelkileg viszont úgy vélem most stabilabbak vagyunk a tanyiaknál, akik veszélyben érzik biztos feljutásukat. Ennek számos jelét adják a járásszerte folytatott háttértevékenységük során. Ha a tabella állása így marad, akkor valószínűleg osztályozó vár ránk, de nem mondtunk le az első helyről való egyenes feljutásról sem. Hogy a második helyezett osztályozót játszik-e, vagy ő is egyenesen jut fel, ez az V. ligából való kiesők számától függ.

Tabella a nagyszigeti meccs előtt:

1	TANY	17	15	1	1	72:9	46
2	DUNAMOC	17	14	0	3	66:25	42
3	MARCELHÁZA B	17	13	1	3	78:26	40
4	ŐRSÚJFALU	16	9	2	5	32:20	29
5	NAGYKESZI	16	8	2	6	39:21	26
6	BOGYA/GELLÉR	16	7	3	6	34:36	24
7	NAGYSZIGET	16	7	3	6	26:37	24
8	MARTOS	17	7	1	9	34:41	22
9	CSICSÓ	16	6	2	8	26:49	20
10	BOGYARÉT	17	5	2	10	35:48	17
11	DUNARADVÁNY	17	3	3	11	28:47	12
12	MEGYERCS	17	2	2	13	14:67	8
13	IEJÚSÁGFALVA	17	0	2	15	9:67	2

Oszi, a martosi mérkőzés hőse.

Díszítsük fel együtt a falu májusfáját!

Szeretettel hívunk minden kicsit és nagyot április 30-án, hétfőn este 18 órára a főtéri ünnepélyes májusfa állításra! Kérjük, hogy a résztvevők hozzanak magukkal színes szalagot, melyet a felállítás előtt a fa ágára kötünk. Vegyünk részt az eseményen minél többen, hogy a közös májfánk minél szebb, színesebb lehessen!

A résztvevőknek pogácsával és üdítővel kedveskedünk!

Majálistozzunk együtt!

Szeretettel hívunk és várunk minden kedves érdeklődőt a május 1-jén, kedden rendezett községi majálistra!

A délelőtti program helyszíne a lövészpálya lesz, ahol a helyi vadásztársaság vadászkutya bemutatóval kedveskedik a közönségnek, lovakkal ismerkedhetnek a gyerekek, majd a szórakoztató foglalkozások során többek között légpuskás célbalövésben és íjászatban is kipróbálhatják magukat.

A program kezdete reggel 9 óra. A szervező önkormányzat tízórairól és üdítőről gondoskodik! 14 órai kezdettel a kultúrházban felnőtt és gyermek pingpong versenyt rendezünk. Nevezni előzetesen Lajos Icsunál a kultúrházban, vagy közvetlenül a verseny előtt a helyszínen lehet. Felnőttek számára a nevezési díj 2 euró. A felnőtt verseny első díja 100,- euró, második díj 50,- euró, harmadik díj 30,- euró. Az eredményes gyermekek tárgyjutalomban részesülnek.